

Arrest

**nr. 51 802 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 september 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier E).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 47 973 van 12 september 2010 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing werd verworpen.

Gezien het verzoek tot voortzetting ingediend op 20 september 2010.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. FRANSIS, die loco advocaat A. PEPERSTRAETE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster, die op onbekende datum België binnenkwam, diende bij schrijven gedateerd op 5 februari 2009 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Bij schrijven gedateerd op 17 november 2009 diende verzoekster een aanvulling op haar aanvraag om machtiging tot verblijf in.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 5 juli 2010 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 9 september 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid vervolgens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing, die verzoekster op dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“(…) Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet

de genaamde (B., M.), geboren te (...), van Marokkaanse nationaliteit,

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Oostenrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING: (2)

0 - artikel 7, eerste lid, 1: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum in haar paspoort (geldig tot 06/12/2010).

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Oostenrijk, Griekenland, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta (1), om de volgende reden:

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Betrokkene heeft een aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend. Zij heeft op 06/02/2009 een eerste regularisatieaanvraag ingediend, ongegrond verklaard op 05/07/2010. Deze beslissing is op 09/09/2010 aan betrokkene betekend.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Casablanca. (...)

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt op dat het beroep onontvankelijk is daar verzoekster op 18 september 2010 werd gerepatrieerd en zij dus geen belang meer heeft bij het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet slechts voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoekster op 18 september 2010 werd gerepatrieerd. De raadsman van verzoekster stelt evenwel dat zij toch een belang behoudt omdat een met gezag van gewijsde beklede uitspraak van de Raad kan aangewend worden om een eventuele vordering tot schadevergoeding bij de burgerlijke rechter te ondersteunen. Een dergelijk belang is evenwel geen belang dat rechtstreeks verbonden is aan de nietigverklaring of het uit de rechtsorde doen verdwijnen van een bestuursbeslissing. Een dusdanig belang is een onrechtstreeks belang (cf. RvS 18 april 2005, nr. 143.292). Een onrechtstreeks belang volstaat niet om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen (RvS 15 mei 2003, nr. 119.408).

Aangezien verzoekster op 18 september 2010 werd gerepatrieerd en de bestreden beslissing dus volledige uitvoering heeft gekregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen, kan verweerder gevolgd worden in zijn standpunt dat verzoekster geen actueel belang meer heeft bij haar beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De exceptie van verweerder is gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK